

ABSTRAKT

Univerzita Karlova

Farmaceutická fakulta v Hradci Králové

Katedra farmakologie a toxikologie

Studentka: Bc. Ladislava Cablíková

Školitelé: Ass. Prof. Mojca Božič-Mijovski, Ph.D., prof. PharmDr. Petr Pávek, Ph.D.,
RNDr. Jana Nekvindová, Ph.D.

Název diplomové práce: Vliv apixabanu na celkový hemostatický potenciál

Poruchy na určitých úrovních komplikovaného hemostatického systému mohou vést jak ke krvácení, tak i k nadměrnému srážení krve. Tyto patologické stavy jsou léčeny antikoagulačními látkami, které svým působením korigují nadměrnou koagulaci. Ovšem tradiční antikoagulační léčba nese nemálo omezení, tudíž bylo snahou vyvinout orální antikoagulantia, která by vykazovala lepší profil. Antikoagulantii nové generace jsou tzv. přímá perorální antikoagulantia - Direct Oral AntiCoagulans, zkráceně DOAC. Apixaban, jako jeden z xabanů, má předvídatelnou farmakokinetiku a farmakodynamiku, a proto nevyžaduje běžné laboratorní monitorování účinku léčby. V naléhavých klinických situacích je ovšem jeho vyhodnocení nezbytné. Klasické screeningové testy koagulace, jako je PT (protrombinový test) a APTT (aktivovaný parciální tromboplastinový test) plně neodrážejí skutečný stav léčiva. Proto je snahou nalézt relativně jednoduchý a rychlý hemostatický test korelující se skutečným stavem pacienta. Jedním z nich by mohla být metoda celkového hemostatického potenciálu (OHP) založena na spektrofotometrické registraci tvorby fibrinu a jeho degradaci v plazmě. V této práci byla metoda použita u pacientů léčených apixabanem. Byla vyhodnocena její reprodukovatelnost ($CV = 24,9 \%$) a vztah mezi celkovým hemostatickým potenciálem a koncentrací apixabanu v plazmě ($R = -0,418$), vykazující mírnou korelaci. Slabá korelace byla pozorována mezi časem koagulace a koncentrací apixabanu ($R = 0,277$) a také se projevila u PT ($R = 0,501$) a APTT ($R = 0,360$). Na základě našich výsledků jsme dospěli k závěru, že test celkového hemostatického potenciálu nelze použít pro monitorování pacientů léčených apixabanem. I přes to OHP představuje metodu s velkým potenciálem, která může být odrazovým můstkem při hledání nových přístupů k pochopení hemostázy jakožto vysoce komplexního celku.